

Γάτσας Στέργιος, 24 ετών
Μπριάζης Ιωάννης, 29 ετών
Στεργιόπουλος Κωνσταντίνος, 27 ετών
Σύρμπας Κώστας, 22 ετών
Τσανάκας Απόστολος, 22 ετών

76 χρόνια πέρασαν από την ημέρα που οι ναζί κατακτητές και οι ντόπιοι συνεργάτες τους, κρέμασαν στην πλατεία των Τρικάλων τους πέντε ΕΠΟΝίτες.

Πέντε παλικάρια που εντάχθηκαν στις γραμμές της ΕΠΟΝ μαζί με χιλιάδες νέες και νέους και ρίχθηκαν με όλη τους την ψυχή και την καρδιά στη μάχη ενάντια στον ναζισμό και τον φασισμό. Με ανιδιοτέλεια, αξιοπρέπεια και φλόγα για μια καλύτερη ζωή, θυσίασαν τα νιάτα τους κι έχυσαν το αίμα τους για μια πατρίδα ελεύθερη, χωρίς ξένους και ντόπιους δυνάστες, με λαοκρατία κι εθνική ανεξαρτησία.

Δεν ξεχνούμε τους 5 ΕΠΟΝίτες που κρεμάστηκαν στην πλατεία της πόλης μας, δεν ξεχνάμε τους χιλιάδες ΕΠΟΝίτες κι ΕΠΟΝίτισες που κυνηγήθηκαν, φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν, βασανίστηκαν κι εκτελέστηκαν από τους ναζί κατακτητές, τους ντόπιους συνεργάτες τους, αλλά και το μετεμφυλιακό αστικό κράτος.

“Κι αν μας λείπουν, δεν είναι επειδή έτσι το θέλησε η τύχη ή τα καμώματα ενός πληγωμένου θεού. Μας λείπουν γιατί τόλμησαν να προτείνουν μια ζωή καλύτερη απ’ την αγελαία. Μας λείπουν γιατί είπαν πως ψωμί θα υπάρξει ή για όλους ή για κανέναν. Μας λείπουν γιατί άναψαν ένα φως μες στο σκοτάδι - έντονο ή χλωμό, δεν έχει σημασία, γιατί η λάμψη του μας οδηγεί. Μας λείπουν γιατί στο μισοσκότεινο δωμάτιο ζύγωσαν το κρεβάτι του παιδιού, το χάιδεψαν, άφησαν στο μέτωπό του το αστεράκι του ήσυχου ύπνου, κι όταν βγήκαν από κει και πέρασαν στη δράση, το έκαναν ξέροντας πόσο πολλά είχαν να χάσουν, και το έκαναν με την

αποφασιστικότητα αυτού που ξέρει ότι έχει δίκιο”.

(Luis Sepúlveda)

Αποτελεί ιερή υποχρέωση και καθήκον προς τη μνήμη των παλικαριών, όλων των ανθρώπων που εμπνέονται από τα οράματα και τα ιδανικά τους, συγκλονίζονται από τη θυσία τους και που αγωνίζονται για μια κοινωνία δίχως φτώχεια και φασισμό, δίχως εκμετάλλευση και διακρίσεις, για έναν κόσμο δικαιοσύνης, ειρήνης, ισότητας κι ελευθερίας, **να μην ξεχάσουν ποτέ την υπέρτατη θυσία τους!**

“Ας μάθουμε να ζούμε μ’ αυτούς που μας λείπουν, επειδή αποτελούν κομμάτι μας, επειδή ξέρουμε γιατί μας λείπουν, κι επειδή την απουσία τους την αναπληρώνουμε με καμάρι”, έγραφε ο μόλις χθες αδικοχαμένος Χιλιανός εμβληματικός συγγραφέας κι αγωνιστής **Luis Sepúlveda**, για τους χιλιάδες δολοφονημένους και εξαφανισμένους αγωνιστές κι αγωνίστριες της χώρας του, αποδεικνύοντας μας περίτρανα πως τα ιδανικά της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας, καθώς και το όραμα για έναν κόσμο δίχως εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, δίχως πολέμους και απαλλαγμένου από τα δεσμά του κέρδους και του κεφαλαίου, είναι πανανθρώπινα και πέρα από σύνορα, φράχτες και ναρκοπέδια!

Στη σημερινή εποχή του πιο άγριου, επιθετικού κι ολοκληρωτικού καπιταλισμού, στην εποχή της πανδημίας που απειλεί να αφήσει στο πέρασμά της, πέρα από εκατομμύρια νεκρούς, που κυρίως θα θρηνήσει η φτωχολογιά στα πέρατα του κόσμου, έναν κόσμο ακόμη πιο ολοκληρωτικά παραδωμένο στις επιδιώξεις του κεφαλαίου, της αναβίωσης του φασισμού και του ρατσισμού, της επέκτασης των πολεμικών συγκρούσεων, του προσφυγικού δράματος, των φραχτών, των κλειστών συνόρων για τους φτωχούς και τους κατατρεγμένους, **ο δρόμος που βάδισαν και πότισαν με το αίμα τους τα νιάτα της ΕΠΟΝ φαντάζει ξανά μονόδρομος, και το σύνθημα “Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα” πιο επίκαιρο από ποτέ!!!**

Ο δρόμος της ελευθερίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ισότητας, ο δρόμος του ασυμβίβαστου, ανυποχώρητου αγώνα!

ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ!

ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. ΤΡΙΚΑΛΩΝ

• Γιάννης Μπριάζης

• Κώστας Στεργιόπουλος

5. ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΓΑΤΣΑΣ

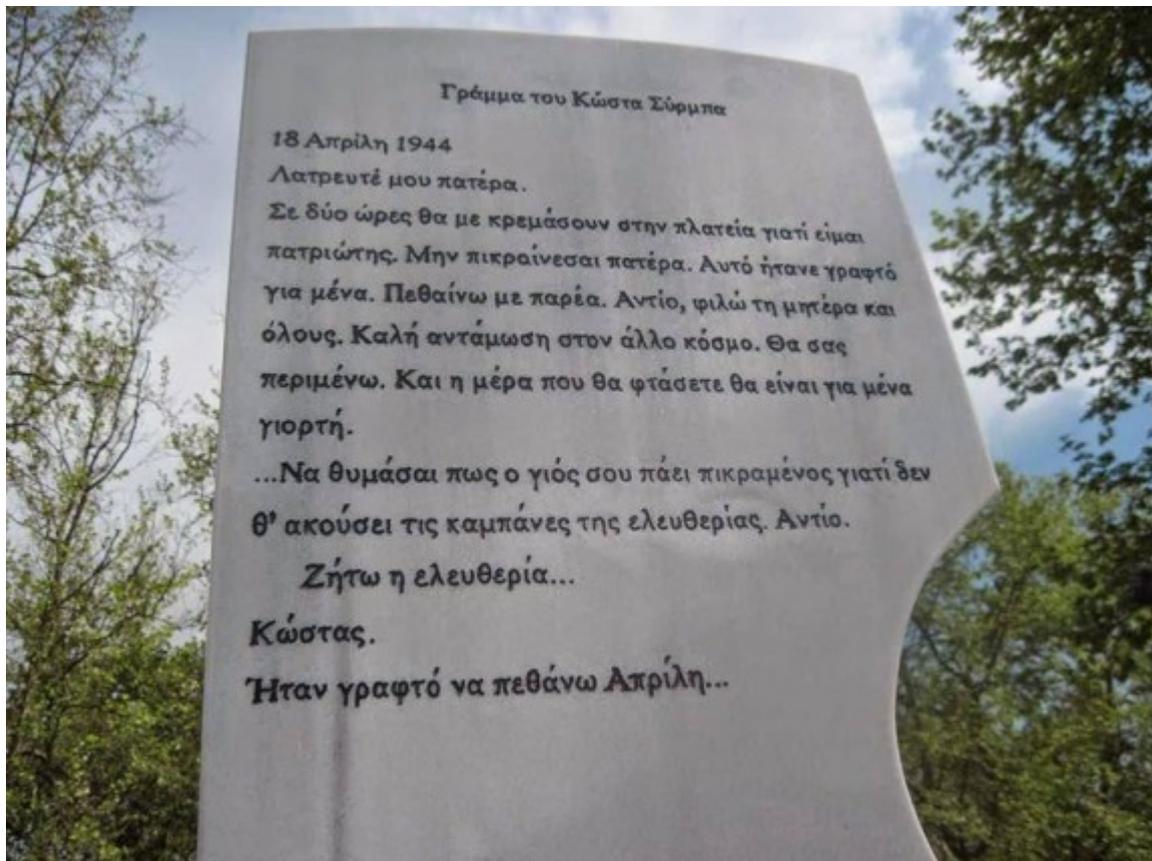
• Στέργιος Γάτσας

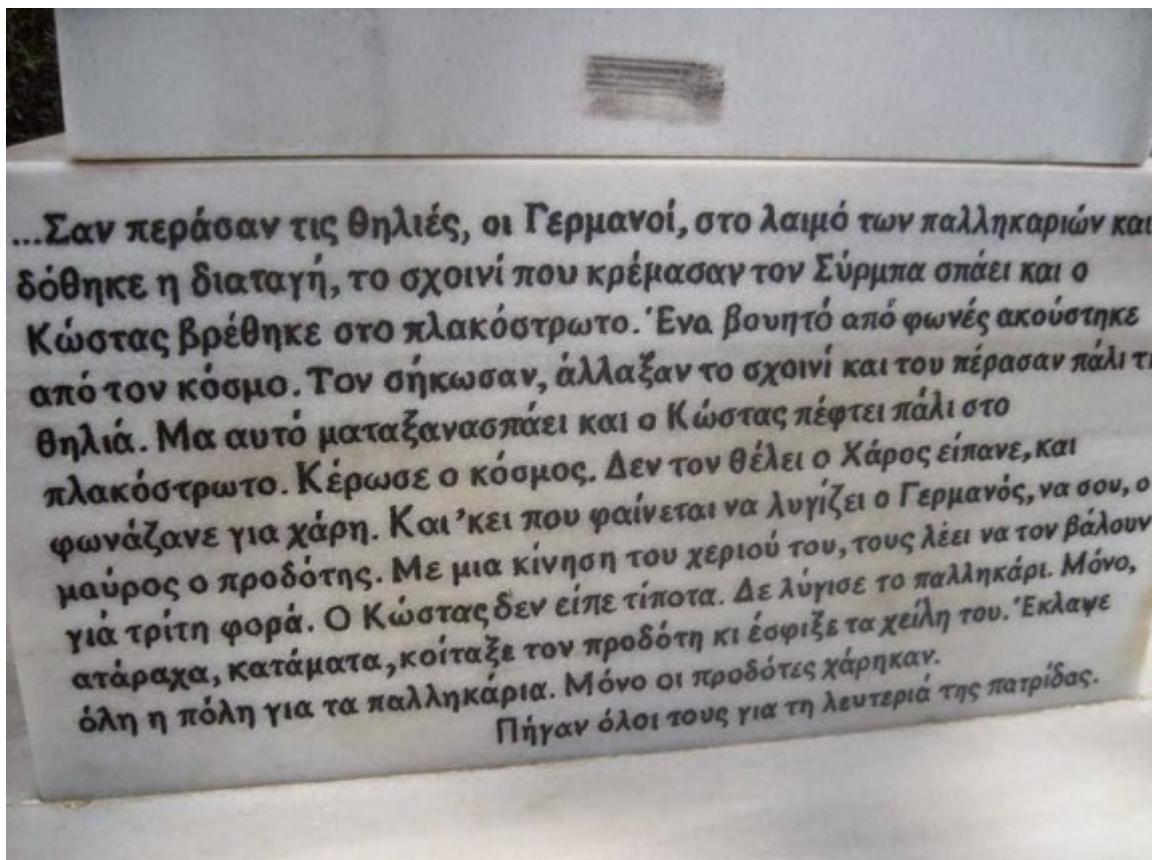
• Απόστολος Τσανάκας

• Κώστας Σύρμας

Απόσπασμα από το γράμμα του Κώστα Σύρμπα στον πατέρα του

Το χρονικό της τελευταίας μέρας του ήρωα